

بررسی اثر عصاره آبی ریشه‌ی گیاه ثعلب بر ساختار بافت بیضه و هورمون‌های جنسی در موش نر

نویسنده‌ان:

زهرو فرجی^۱، حسین نیکزاد^{۲*}، کاظم پویور^۳، محسن نیکزاد^۴

۱- دیبرستان دهخدا، کاشان، ایران

۲- مرکز تحقیقات علوم تشریحی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

۳- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

۴- دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

Journal of Jahrom University of Medical Sciences, Vol. 11, No. 1, Spring 2013

چکیده:

مقدمه: استفاده از گیاه ثعلب به عنوان یک داروی انرژی‌زا و تقویت‌کننده قوای جنسی در طب سنتی رایج است. با توجه به در دسترس نبودن شواهد علمی کافی در خصوص میزان تاثیر این ماده بر روی بافت بیضه و هورمون‌های جنسی این تحقیق طراحی و اجرا گردید.

روش کار: در این تحقیق تجربی ۱۸ سر موش نر بالغ (میانگین سن ۴ هفته) انتخاب و به طور تصادفی به سه گروه: کنترل(بدون دریافت هیچ ماده ای)، پلاسیو (دراحت کننده ۲۰۰ میکرو لیتر آب مقطر) و تجربی (دراحت کننده ۲۰۰ میکرولیتر آب مقطر حاوی ۴۰ میلی گرم عصاره‌ی آبی گیاه ثعلب) تقسیم شدند. در گروه تجربی عصاره به مدت یک هفته روزانه و به صورت داخل صفاقی تزریق شد. دو هفته بعد از آخرین تزریق، خونگیری از موش‌ها جهت بررسی هورمون‌های جنسی تحریک کننده فولیکول (FSH) و لوتنینه کننده (LH) و تستوسترون به عمل آمد و بیضه‌ی آن‌ها نیز برای مطالعات بافت شناسی برداشته شد.

یافته‌ها: تزریق عصاره آبی ریشه‌ی گیاه ثعلب به طور معنی داری باعث افزایش میزان هورمون لوتنینه کننده بر حسب نانوگرم/میلی لیتر در گروه تجربی (0.06 ± 0.09) نسبت به گروه پلاسیو (0.039 ± 0.007) و کنترل (0.038 ± 0.007) گردید ($P < 0.05$). همچنین مقایسه میانگین میزان هورمون تستوسترون بر حسب نانوگرم/میلی لیتر در گروه تجربی (0.025 ± 0.052) نسبت به گروه پلاسیو (0.037 ± 0.03) و کنترل (0.036 ± 0.02) افزایش معنی داری مشاهده گردید ($P < 0.05$). تعداد سلول‌های جرم و لیدیگ نیز در گروه تجربی نسبت به دو گروه پلاسیو و کنترل افزایش معنی داری نشان داد ($P < 0.05$). ولی تغییر معنی داری در پارامترهای دیگر مشاهده نگردید.

نتیجه‌گیری: تزریق عصاره آبی ریشه‌ی گیاه ثعلب باعث افزایش معنی داری در روند اسپرماتوزن و هورمونهای جنسی LH و تستوسترون می‌شود.

J Jahrom Univ Med Sci 2013; 10(4):71-6

واژگان کلیدی: عصاره گیاهی، بافت بیضه، موش نژاد C BALB

پارامترهای مایع منی، اختلالات نعروط و ناتوانی جنسی مردان دخالت دارند [۳]. بررسی‌ها نشان داده که پارامترهای مایع منی در ۲۵ الی ۴۰ درصد افراد جوان جامعه زیر شاخص های استاندارد سازمان بهداشت جهانی می‌باشد [۴]. درمان با انجام عمل جراحی، مصرف داروهای شیمیایی و گیاهی و روش‌های آزمایشگاهی کمک باروری انجام می‌شود. تجویز داروهای گیاهی توسط پزشکان طب سنتی در ایران و کشورهای دیگر

مقدمه:

ناباروری یکی از مشکلات جوامع بشری است طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی ۱۰ الی ۱۵ درصد زوج‌های جوان با مشکل ناباروری مواجه هستند که %۴۰ این مشکل مربوط به علل فاکتور مردانه می‌باشد [۱-۲]. علل متفاوتی در بروز ناباروری مردان از جمله اختلالات ژنتیکی، انسداد مجرای تناسلی، واریکوسل، کاهش روند تولید اسپرم، کاهش کیفیت

* نویسنده مسئول، نشانی: کاشان، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، مرکز تحقیقات علوم تشریح کاشان

تلفن تماس: ۰۳۶۱-۵۵۵۱۱۱۲-۰۵۵۵۰۴۸۰؛ پست الکترونیک: nikzad_h@kaums.ac.ir

پذیرش: ۱۳۹۱/۱۰/۰۳؛ اصلاح: ۱۳۹۱/۱۰/۲۴؛ دریافت: ۱۳۹۱/۱۰/۰۸

برابر حجم گیاه مخلوط گردید و در دستگاه روتودوکسی به مدت ۲۴ ساعت در دمای محیط کاملاً به هم زده شد تا یک محلول یکنواخت بدمت آمد. در مرحله بعد محلول از صافی عبور داده شد و به مدت ۴۸ ساعت در شرایط محیط خشک گردید تا به عصاره جامد فاقد الکل تبدیل شود. برای تهیه عصاره آبی، یک گرم عصاره بدمت آمده را در ۵ سی سی آب مقطر دو بار تقطیر حل تا محلول حاوی ۲۰ درصد عصاره (۰.۲۰ میلی گرم در ۱ سی سی) بدمت آمد و در یخچال نگهداری شد.

حیوانات و گروه بندی آنها:

در این تحقیق تجربی از ۱۸ سر موش نر بالغ (یک ماهه) نژاد Balb/c با میانگین وزنی ۲۱-۲۳ گرم استفاده شد. موشها از انتستیتو پاستور خریداری شدند و بعد از یک هفته تطابق با محیط در مرکز نگهداری حیوانات دانشگاه علوم پزشکی کاشان مورد آزمایش قرار گرفتند. در تمام طول تحقیق حیوانات در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی و دمای محیط ۲۰-۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری شدند و آزادانه به آب و غذا دسترسی داشتند. حیوانات به طور تصادفی به سه گروه مساوی تجربی، پلاسبو و کنترل تقسیم شدند. در گروه تجربی روزانه به مدت یک هفته ۴۰ میلی گرم عصاره ریشه گیاه ثعلب در ۲۰۰ میکرولیتر آب دوبار تقطیر به صورت داخل صفاقی تزریق شد. به گروه پلاسبو ۲۰۰ میکرولیتر آب مقطر دوبار تقطیر به صورت داخل صفاقی تزریق گردید و گروه کنترل هیچ ماده ای دریافت نمی کردند.

خون گیری و آزمایشات هورمونی:

دو هفته بعد از آخرین تزریق، حیوانات را وزن نموده و از قلب موش‌ها خون گیری به عمل آمد و بعد از جدا کردن سرم آنها هورمونهای تحريك‌کننده فولیکول، لوتنینه‌کننده و تستوسترون به روش ایمنورادیومتری (Immunoradiometric Assay) و با استفاده از کیت‌های خریداری شده از شرکت Beckman Coulter با دستگاه گاما کانتر مدل LB 951 Berthold ساخت آلمان اندازه گیری شدند.

بررسی میکروسکوپی بافت بیضه:

بعد از پایان دوره آزمایش، موشها از طریق قطع نخاع گردنبی کشته شدند. در شرایط استریل با ایجاد شکافی در قسمت تحتانی شکم، بیضه‌های راست و چپ آنها خارج و در محیط سرم فیزیولوژیک قرار گرفتند.

بعد از تمیز کردن چربی اطراف آنها به طور جداگانه با استفاده از ترازوی سارتوریوس (ساخت آلمان، با دقت ۰.۰۰۰۱ گرم) وزن شدند. و حجم بیضه با فرو بردن بیضه‌ها در سرم فیزیولوژیک در داخل استوانه مدرج ۵ میلی لیتری اندازه گیری شد.

برای درمان سیاری از بیماران رایج است. یکی از این گیاهان که مصرف بالایی در هند، نپال، چین، اروپا و مناطق دیگر جهان دارد گیاه ثعلب می‌باشد [۵-۶].

گیاه ثعلب یا غده انگشتی بیشهزار (Dactylorhiza Lancibracteata(C.koch) Renz) با نام قدیمی (Orchis maculata L.) متعلق به خانواده ارکیده است و گونه‌های متفاوتی دارد و تقریباً در سرتاسر دنیا رویش پیدا می‌کند. عموماً غده آن در اوایل تابستان قابل بهره برداری است و تا دو سال خاصیت دارویی خود را حفظ می‌کند [۹-۷]. این گیاه دارای ترکیباتی از جمله گلوكوماتان، مواد نیتروژن دار، نشاسته، پروتئین، قند، هیدروکسی بنزالدئید، اسید فولیک، کوئرستین(Quercetin)، داکوکوسترول (Daucosterol) سیرسیلینول(Cirsilineol) و استروئیدها می‌باشد [۱۲-۱۰، ۵].

در طب سنتی استفاده از این گیاه به عنوان مرهم سینه و در درمان اختلالات روده، بیماری سل، اسهال، پارکینسون، سرطان، تب و به ویژه به عنوان تقویت کننده فعالیت‌ها جنسی، درمان اختلالات نووظ، افزایش قدرت بدنی و انرژی زایی تجویز می‌شود [۱۳-۱۴، ۵-۶]. از این گیاه در صنعت بستنی سازی، نوشیدنی‌ها و شیرینی‌سازی نیز استفاده می‌شود [۱۵-۱۶].

تاکور و همکارانش در مطالعات خود روی موش بیان داشتند که مصرف عصاره ریشه گیاه ثعلب تمایل به جنس مخالف، تعداد نعروز و ازاله، وزن بدن حیوان، وزن ارگان‌های تناسلی، فروکتوز و هورمون تستوسترون را افزایش می‌دهد [۱۷-۱۹].

در مطالعه مروری که توسط شملول انجام شد، گزارش نموده است علیرغم افزایش تمایل به استفاده از گیاهان دارویی برای بهبود فعالیت جنسی و اختلالات نعروز، ولی شواهد علمی کافی برای تایید تاثیرات آن‌ها وجود ندارد [۲۰].

با توجه به موارد فوق، به منظور بررسی تاثیر عصاره آبی ریشه گیاه ثعلب بر روی بافت بیضه و هورمون‌های جنسی موش نر بالغ این تحقیق انجام شد.

روش کار:

روش جمع آوری و عصاره گیری:

نمونه‌های گیاه ثعلب یا غده انگشتی بیشه زار از ارتفاعات اطراف شهرستان خمین، جمع آوری و پس از تهیه نمونه‌های هرباریومی، توسط گیاه شناس شرکت باریج اسنس کاشان شناسایی و با کد ۱-۱۹۵ ثبت گردید. ریشه‌های غده ای گیاه یاد شده در اوایل فصل تابستان جمع آوری، پس از شست و شو و حذف خاک آن، در محیط آزمایشگاه و سایه خشک شدند. سپس نمونه‌های کاملاً خشک شده توسط آسیاب برقی بصورت پودر درآمدند. پودر حاصل با الکل اتیلیک ۹۶ درصد به نسبت ۵

گروه پلاسیو ($0/0\pm 0/03$) و کنترل ($0/0\pm 0/02$) افزایش معنی داری مشاهده گردید ($P<0/05$). تعداد سلولهای اسپرماتوگونیا با ($0/01<0/001$) در مرحله پاکی تن، اسپرماتید، اسپرم بالغ با ($0/001>0/001$) در هر مجرای منی ساز در گروه تجربی نسبت به گروه‌های پلاسیو و کنترل اختلاف معنی داری نشان دادند ولی تعداد سلولهای سرتولی در هر مجا را بین سه گروه اختلاف معنی داری مشاهده نگردید. مقایسه میانگین تعداد سلول‌های لیدیگ در گروه تجربی ($0/09\pm 0/02$) نسبت به گروه پلاسیو ($0/06\pm 0/01$) و کنترل ($0/01\pm 0/01$) اختلاف معنی داری نشان داد ($P<0/01$). مقایسه متغیرهای مورد بررسی در بین گروه پلاسیو و کنترل اختلاف آماری معنی داری نداشتند.

بحث:

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که تزریق عصاره آبی ریشه گیاه ثعلب باعث افزایش معنی داری در تعداد سلولهای اسپرماتوگونیا، اسپرماتوسیت I، اسپرماتید و اسپرم بالغ می‌شود. این اولین مطالعه تجربی روی موش می‌باشد که تاثیر گیاه ثعلب را روی ساختار بافت بیضه نشان می‌دهد. مطالعاتی که توسط تاکور و همکارانش انجام شده بیشتر روی تاثیر گیاه ثعلب روی رفتارهای جنسی موش می‌باشد که باعث افزایش: تمایل به جنس مخالف، تعداد نعروظ آلت، انزال، هورمون تستوسترون، تعداد اسپرم در اپی دیدیم و فروکتوز مایع منی شده است [۱۶، ۱۷]. از طرف دیگر مصرف این گیاه در طب سنتی در جوامع مختلف رایج بوده و معتقدند این گیاه مقوی و انرژی زا بوده و در بهبود قوای جنسی مردان مؤثر است [۱۵، ۱۱]. از نتایج دیگر این تحقیق افزایش هورمون‌های جنسی لوئیئنه کننده و تستوسترون در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل بود ($P<0/05$). که در مطالعه دیگران نیز این افزایش گزارش شده است [۱۷].

افزایش تعداد سلولهای لیدیگ به عنوان سلولی که هورمون تستوسترون در پاسخ به هورمون لوئیئنه کننده ترشح می‌کند می‌تواند توجیه کننده تغییرات ایجاد شده در بافت بیضه و افزایش روند اسپرماتوزنریزیس از طریق تاثیر ترکیبات گیاه ثعلب روی محور هیپوتالاموس-هیپوفیز - بیضه باشد. افزایش هورمون تستوسترون می‌تواند باعث آزاد شدن واسطه‌های شیمیایی دوپامینرژیک در مغز شود و ثابت شده که ارتباط معنی داری بین آزاد شدن دوپامین در هسته accumbens و بهبود فعالیت‌های جنسی وجود دارد [۲۳-۲۱].

برای انجام مطالعات بافتی، بیضه‌ها ابتدا در محلول بوئن به مدت ۲۴ ساعت فیکس شدند و مراحل آماده سازی به روش استاندارد انجام و در نهایت در پارافین قالب گیری شدند. از بیضه‌ها برش‌های سریالی ۵ میکرونی عمود بر محور طولی بیضه تهیه و سپس با روش هماتوکسیلین-اژوزین رنگ آمیزی شدند. از مقاطع بافتی هر حیوان تعداد ۱۰ برش به صورت تصادفی انتخاب و در هر برش ۵ مجاری منی ساز (مجموعاً ۵۰ مجاری منی ساز) گردید یا تزدیک به گرد که در مراحل VII-VIII سیکل اپی تلیوم منی ساز بودند بررسی شدند. برای اندازه گیری قطر مجاری منی ساز از میکروسکوپ زایس دارای میکرومتر چشمی مدرج و با بزرگ‌نمایی $\times 100$ کالیبر شده توسط یک میکرومتر مدرج (Stage micrometer) استفاده شد و اندازه‌ها بر حسب میکرون بیان شد. تعداد سلولهای مجاری منی ساز شامل سلولهای اسپرماتوکونیا، اسپرماتوسیت I مرحله پاکی تن، اسپرماتید و اسپرم بالغ با استفاده از میکروسکوپ نوری با بزرگ‌نمایی $\times 400$ در ۵۰ مجاری منی ساز گرد در هر حیوان شمارش و پس از تعیین میانگین تعداد سلولهای فوق در هر گروه با گروه‌های دیگر مقایسه شدند. تعداد سلولهای لیدیگ با استفاده از میکروسکوپ نوری با بزرگ‌نمایی $\times 400$ در ۱۰ میدان دید (مجموعاً ۵۰ میدان دید در هر حیوان) شمارش شد و سپس میانگین تعداد سلولها در هر گروه مشخص و با گروه‌های دیگر مورد مقایسه قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل آماری: میانگین متغیرهای مورد بررسی بین سه گروه تجربی، پلاسیو و کنترل با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه ANOVA و آزمون Tukey در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام شد. تفاوت‌ها در صورتی که $P<0/05$ باشد معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها:

کلیه نتایج این مطالعه در جدول ۱ نشان داده شده است. بدین ترتیب که مقایسه میانگین وزن حیوان، وزن بیضه، حجم بیضه و قطر مجاری منی ساز بین گروه‌های مورد مطالعه اختلاف معنی داری نشان نداد.

میانگین میزان هورمون FSH بین سه گروه اختلاف معنی دار مشاهده نگردید. مقایسه میانگین میزان هورمون لوئیئنه کننده در گروه تجربی ($0/06\pm 0/09$) نسبت به گروه پلاسیو ($0/06\pm 0/06$) و کنترل ($0/07\pm 0/07$) افزایش معنی داری مشاهده گردید ($P<0/05$). مقایسه میانگین میزان هورمون تستوسترون در گروه تجربی ($0/052\pm 0/025$) نسبت به

جدول ۱: مقایسه میانگین متغیرهای مورد بررسی در گروههای تجربی، پلاسبو و کنترل

نتیجه آزمون	تجربی	پلاسبو	کنترل*	متغیرها (واحد)
NS**	۲۳±۱/۱	۲۲±۱/۶	۲۲±۱/۲	وزن حیوان (گرم)
NS	۰/۷±۰/۰۰۴	۰/۷±۰/۰۰۹	۰/۷۳±۰/۰۰۳	وزن بیضه(گرم)
NS	۰/۱۰±۰/۰۰۳	۰/۱۰±۰/۰۰۸	۰/۱۰±۰/۰۰۳	حجم بیضه(سانتی مترمکعب)
NS	۱۸۸/۷۹±۴/۵۲	۱۸۲/۷۲±۴/۳۶	۱۸۰/۱۶۰±۵/۱۰	قطرهای منی ساز(میکرومتر)
P< .۰/۱	۶۱±۳/۰۹	۴۳±۳/۷۸	۴۴±۳/۴۹	سلولهای اسپرماتو گوئیا(تعداد/مجرا)
P< .۰/۰۱	۶۲±۲/۸۴	۴۵±۲/۵۷	۴۶±۲/۱۰	سلولهای اسپرماتوسیت ۱(تعداد/مجرا)
P< .۰/۰۱	۱۸۰/۵±۷/۴۵	۱۲۵/۷±۲/۹۶	۱۲۶±۴/۹۰	سلول اسپرماتید(تعداد/مجرا)
P< .۰/۰۱	۱۳۴±۷/۰۴	۶۰±۸/۳۳	۵۳±۵/۳	سلول اسپرم بالغ (تعداد/مجرا)
NS	۱۶±۰/۷۹	۱۴±۱/۴۳	۱۵±۰/۴۷	سلول سرتولی(تعداد/مجرا)
P< .۰/۰۱	۲۲±۲/۰۹	۱۵±۱/۴۶	۱۶±۱/۱۰	سلول لیدیگ(تعداد/فیلدمیکروسکوب)
NS	۳۷±۰/۰۳	۰/۴۱±۰/۰۳	۰/۳۹±۰/۲۳	[نانو]گرم/میلی لیتر FSH
P< .۰/۰۵	۰/۶±۰/۰۹	۰/۳۹±۰/۰۰۶	۰/۳۸±۰/۰۰۷	[نانو]گرم/میلی لیتر LH
P< .۰/۰۵	۱/۲۵±۰/۰۵۲	۰/۳۷±۰/۰۳	۰/۳۶±۰/۰۲	تستوسترون(نانوگرم/میلی لیتر)

*یافته‌ها به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده اند.

** اختلاف معنی دار نمی باشد.

معتقدند که با افزایش تستوسترون میزان فعالیت آنابولیک بدن افزایش یافته که در نهایت باعث افزایش وزن بدن و ارگان‌های تناسلی می‌شود.

نتیجه گیری: این تحقیق نشان داد که عصاره آبی ریشه ثعلب با افزایش هورمون تستوسترون و LH باعث افزایش روند اسپرماتوژنیزیس و تقویت قوای جنسی می‌شود که تحقیقات بیشتری برای یافتن مکانیسم و نحوه تاثیر این ماده پیشنهاد می‌گردد تا اینکه به عنوان یک داروی موثر در افزایش فعالیت جنسی و باروری استفاده نمود.

تشکر و قدردانی: این مقاله بر گرفته از پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران می‌باشد. از پرسنل محترم بخش آناتومی، فیزیولوژی، بخش نگهداری حیوانات دانشگاه علوم پزشکی کاشان، آزمایشگاه مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران و شرکت دارویی باریج انسانس کاشان که ما را در اجرای این پایان نامه یاری نمودند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌گردد.

از عواملی که ثابت شده در افزایش تعداد سلولهای اسپرم و فعالیت جنسی نقش دارد حذف اکسیدانت‌های داخل مایع منی است. کوئرستین و اسید فرولیک از مواد شیمیایی هستند که در گیاه ثعلب دیده می‌شوند و نقش ضد التهابی، ضد سرطانی و آنتی اکسیدانی برای آن در نظر گرفته اند [۲۴، ۲۶، ۱۰]. یانگ و همکارانش بیان داشتند که مصرف آنتی اکسیدانت‌های طبیعی باعث حفظ سلولهای اسپرم در برابر استرس اکسیداتیو ناشی از سلولهای تخریب شده می‌شوند و در نهایت باروری را بهبود می‌بخشند [۲۷].

از ترکیب‌های دیگری که در گیاه ثعلب دیده می‌شود گلوکومانان است که میزان آن در گونه‌های مختلف بین ۷ الی ۶۱ درصد مشاهده شده است. گلوکومانان یک پلی ساکارید است و انرژی لازم برای تولید اسپرم در مجاری منی ساز را تامین می‌کند. این ماده در کاهش وزن، کنترل قند خون و کاهش کلسترول نقش دارد [۲۸، ۱۲]. عدم افزایش وزن بدن حیوان شاید بخاطر وجود نسبتاً "زیاد این ماده در ریشه گیاه ثعلب یا زمان کوتاه دوره آزمایش باشد. برخلاف نتایج این مطالعه، دیگران گزارش داده اند که مصرف این گیاه باعث افزایش وزن بدن و ارگان‌های تناسلی می‌شود [۱۶]. آنها

References:

1. World Health Organization. Laboratory manual for the examination of human semen and sperm-cervical mucus interaction. 4th ed. Cambridge: Cambridge Univ Press; 1999.
2. Henkel R, Maab G, Bodeker RH, et al. Sperm function and assisted reproduction technology. *Reprod Med Biol* 2005; 4(1): 7-30.
3. Steves SC, Miyaoka R, Agarwal A. An update on the clinical assessment of the infertile male. *Clinics* 2011; 66(4): 691-700.
4. Andersen A, Jensen Tk, Carlsen E, et al. High frequency of suboptimal semen quality in a unselected population of young men. *Human Reprod* 2000; 15(2): 366-72.
5. Zargari A. Medicinal plants. 4th vol. Tehran: Tehran Univ Press; 1990: 541-50. (Persian)
6. Bhattacharai NK. Some endangered medicinal plant of Nepal. In: Handa, SS, kaul MK (eds). Supplement to cultivation and utilization of medicinal plant. Jammu: Reg Res Lab; 1996: 676-7.
7. Freudenstein J, Rasmussen FN. Sectile pollinia and relationships in the Orchidaceae. *Plant Syst Eval* 1997; 205(3-4): 125-46.
8. Cozzolino S, Widmer A. Orchid diversity: an evolutionary consequence of deception? *Trends Ecol Evol* 2005; 20(9): 487-94.
9. Baronelumaga MR, Cozzolino S, Kocyan A. Exine micromorphology of Orchidinae (Orchidoideae, Orchidaceae): phylogenetic constraints or ecological influences? *Ann Bot* 2006; 98(1): 237-44.
10. Grieve M. A modern herbal (Vol 1, A-H): the medicinal, culinary, cosmetic and economic properties, cultivation and folk-lore of herbs, grasses, fungi, shrubs and trees with their modern scientific uses. New York: Dover Publ INC; 1989: 465.
11. He CN, Wang CL, Guo SX, et al. Study on chemical constituents in herbs of Anoectochilus raxburgii. *Zhongguo zhong yao zazhi* 2005; 30(10): 761-3. (Chinese)
12. Tekinsen KK, Guner A. Chemical composition and physicochemical properties of tubera salep produced from some Orchidaceae species. *Food Chem* 2010; 121(2): 468-71.
13. Rojhan MS. Medicinal plants. 3rd (eds). Tehran: Khayam Publ; 2002: 535. (Persian)
14. Azam Khan HM. The greatest elixir. Tehran; Res Inst Islam Complement Med; 2009: 535. (Persian)
15. Kaya S, Tekin AR. The effect of salep content on the rheological characteristics of a typical ice-cream mix. *J Food Eng* 2001; 47(1): 59-62.
16. Farhoosh R, Riazi A. A compositional study on two current types of salep in Iran and their rheological properties as a function of concentration and temperature. *Food Hydrocolloids* 2007; 21(3): 261-265.
17. Thakur M, Dixit VK. Aphrodisiac activity of *Dactylorhiza hatagirea* (D.Don) Soo in male Albino rats. *Evid Based Complement Alternat Med* 2007; 4(Suppl 1): 29-31.
18. Thakur M, Chauhan NS, Bhargara S, et al. A comparative study on aphrodisiac activity of some ayurvedic herbs in male albino rats. *Arch Sex Behav* 2009; 38(3): 1009-15.
19. Thakur M, Thompson D, Connellan P, et al. Improvement of penile erection, sperm count and seminal fructose levels in vivo and nitric oxide release in vitro by ayurvedic herbs. *Andrologia* 2011; 43(4): 273-7.
20. Shamloul R. Natural aphrodisiacs. *J Sex Med* 2010; 7(1): 39-49.
21. Melis MR, Argiolas A. Dopamine and sexual behavior. *Neurosci Biobehav Rev* 1995; 19(2): 19-38.
22. Mas M, Neurobiological correlates of masculine sexual behavior. *Neurosci Biobehav Rev* 1995; 19(2): 261-77.
23. Zanolli P, Benelli A, Zavatti M, et al. Improved sexual behavior in male rats treated with a Chinese herbal extract: hormonal and neuronal implications. *Asian J Androl* 2008; 1(6): 937-45.
24. Oryan S, Reproduction: a view of biology and medicine. Tehran: Majed Publ; 1994: 203-45. (Persian)
25. Mathew S, Abraham TE. Ferulic acid stabilizes a solution of vitamins C and E doubles its photoprotection of skin. *Phytother Res* 2005; 125(4): 826-32.
26. Trejo R. Effect of quercetin on rat testis aerobic glycolysis. *Phisol Pharmacol* 1995; 73(11): 1605-15.
27. Yang HS, Han DK, Kim JR, et al. Effect of alpha-tocopherol on cadmium induced - toxicity in rat testis and carcinogenesis. *Korean Med J* 2006; 21(3): 445-51.
28. Machessault Rh. Structural studies on triacetates of mannan and glucomannan carbohydrate. *Polym* 1981; 1(2): 129-38.

The effect of aqueous extract of Salep Tubers on the structure of testis and sexual hormones in male mice

Faraji Z¹, Nikzad H^{*2}, Parivar K³, Nikzad M⁴

Received: 03/27/2012

Revised: 01/13/2013

Accepted: 01/22/2013

1. Dehkhoda High School, Kashan, Iran

2. Anatomical Sciences Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

3. Dept. of Biology, Science & Research Branch of Islamic Azad University, Tehran, Iran

4. School of Medicine, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

Journal of Jahrom University of Medical Sciences, Vol. 11, No. 1, Spring 2013

Abstract:

J Jahrom Univ Med Sci 2013; 10(4):71-6

Introduction:

Salep tubers have been used in traditional medicine as a drug for improving sexual function and vigor. We did not find sufficient scientific evidence to support it. The present study was designed to evaluate the effect of Salep tuber extract on the structure of testis and sexual hormones in adult male mice.

Materials and Methods:

In this experimental study, we used 18 adult male mice (mean age of 4 weeks) and randomly divided them into three groups: the control group did not receive anything, the placebo group received only 200 µl deionized water, and the experimental group received 40 mg salep extract/200µl deionized water intraperitoneally for 7 days. Two weeks after the last injection, we took blood sample for biochemical analysis of LH, FSH and Testosterone and removed the testis of animals for histopathological study.

Results:

The results showed a significant increase in LH (ng/ml) in the experimental group (0.6 ± 0.09) compared to the placebo (0.39 ± 0.006) and control (0.38 ± 0.007) groups ($p<0.05$). Also, the level of testosterone hormone (ng/ml) showed a significant difference in the experimental group (0.38 ± 0.52) compared to placebo (0.37 ± 0.03) and control (0.36 ± 0.02) groups ($P<0.05$). The number of germinal and leydig cells revealed a significant difference in the experimental group compared to the placebo and control groups ($P<0.01$). Amongst the other parameters, no significant differences were observed in all groups.

Conclusion:

Injection of salep tuber extract could significantly be effective on spermatogenesis and concentration of LH and testosterone hormones.

Keywords: Plant Extracts, Testis, BALB C Mice

* Corresponding author, Email: nikzad_h @kaums.ac.ir